

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **M. a., a. s., IČO X**
sídlem Ch. 1048/19, X L.

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**
sídlem Květná 15, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2023, č. j. SZPI/BG810-31/2023

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“) uložila žalobkyni pokutu ve výši 100 000 Kč podle § 17f písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o potravinách“). Žalobkyně byla uznána vinnou tím, že uváděla na trh potravinu mák modrý, země původu Slovensko, v celkovém množství 12,85 tun, který nevyhovoval jakostním požadavkům stanoveným v § 12 odst. 4 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 329/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona o potravinách a tabákových výrobcích, pro škrob a výrobky ze škrobu, luštěniny a olejnatá semena, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 329/1997 Sb.“), na maximální obsah morfinových alkaloidů (limit 25 mg/kg). Provedeným laboratorním rozbořem vzorku předmětné potraviny byl zjištěn obsah morfinových alkaloidů 39,3 mg/kg. Jelikož žalobkyně neprodleně nevyřadila předmětný mák z dalšího uvádění na trh,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

nedodržela povinnost uvedenou v § 3 odst. 1 písm. q) bod 4 zákona o potravinách a dopustila se přestupku dle § 17 odst. 1 písm. r) téhož zákona.

2. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání. Rozhodnutím žalované ze dne 15. 11. 2023, č. j. SZPI/BG810-31/2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno v obsahu skutkové věty doplněním rozhodného období (od 21. 9. 2022 do 4. 1. 2023), odstranění specifikace celkového množství předmětného máku dle tzv. big bagů, a z hlediska uložené sankce pak byla vypuštěna věta o úhrnné pokutě. Ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno a odůvodněno jako věcně správné.

II. Argumentace stran

Žaloba

3. Žalobkyně se domáhala zrušení jak napadeného, tak prvostupňového rozhodnutí. Předně namítala, že se vůbec nedopustila skutku, z jehož spáchání byla uznána vinnou, neboť předmětný mák nikdy neuvedla na trh jako potravinu. Z rekapitulace obsahu Protokolu o kontrole č. P001-80759/23 ze dne 4. 1. 2023 (dále jen „protokol o kontrole“) a dokladech o provedených kontrolních úkonech dovozuje, že s předmětným mákem nakládala výlučně tak, že jej dovezla, vyčistila, uskladnila a v průběhu skladování částečně odkoupila, přičemž žádný z těchto úkonů nelze bez dalšího kvalifikovat jako uvedení na trh. Vzhledem k časovému rozpětí (21. 9. 2022 až 4. 1. 2023) je dle žalobkyně evidentní, že žalovaná považuje předmětný mák za uvedený na trh už počínaje okamžikem jeho nákupu žalobkyní. Pouhým prostým nákupem určitého zboží k jeho uvedení na trh nedochází. Totéž platí i ve vztahu ke skladování předmětného máku. O uvedení zboží na trh se může jednat až tehdy, je-li skladováno za účelem jeho dalšího prodeje. Pokud tedy žalovaná vychází z předpokladu, že nákupem předmětného máku bylo bez dalšího zahájeno jeho skladování za účelem prodeje, tak se jedná o mylný předpoklad, neboť *apriori* nesprávně vylučuje jakýkoli jiný účel takového skladování (např. prodej konečnému spotřebiteli, průmyslové zpracování, výroba krmiv a další).
4. Žalobkyně také namítala, že další prodej jako účel skladování předmětného máku žalovaná vymezila v popisu skutku, tento závěr je však pouhým tvrzením opírajícím se o protokol o kontrole a jemu předcházející doklady, tedy výlučně o podklady, které si žalovaná vytvořila sama v rámci své kontrolní činnosti. Jestliže tedy inspektorka nalézacího správního orgánu činí v protokolu o kontrole závěr, že žalobkyně skladovala předmětný mák za účelem dalšího prodeje, je naprosto nezbytné, aby takový závěr měl oporu v konkrétních skutkových zjištěních, které inspektorka při kontrole učinila, popř. v důkazních prostředcích, které inspektorka při kontrole zjistila. Tyto skutečnosti zde však absentují, a proto se jedná o domnělý závěr, který nemá důkazní hodnotu a je ze své podstaty nepřezkoumatelný. Takový domnělý závěr v žádném případě nemůže obstát jako jediný podklad svědčící o vině ze spáchání přestupku. Z žádných provedených důkazů pak nevyplývá, že by mák byl v některém okamžiku deklarován ze strany dodavatele nebo přímo ze strany žalobkyně jako mák pro použití v potravinářství v jakosti dle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 329/1997 Sb. Lze tedy uzavřít, že v řízení bylo prokázáno pouze to, že žalobkyně předmětný mák skladovala.
5. Žalobkyně dále namítala nesprávnou právní kvalifikaci skutku. Vymezení předmětného skutku ani po úpravách provedených žalovanou nespočívá v tom, že by žalobkyně nevyřadila mák z dalšího uvádění na trh jako potraviny, nýbrž výlučně v prvotním

uvedení máku na trh jeho skladováním za účelem dalšího prodeje. Toto rozlišování mezi „prvotním“ a „dalším“ uváděním na trh je nutné už jen vzhledem k nutnosti rozlišovat mezi skutkovou podstatou přestupku podle § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách, kterým je postihováno porušení povinnosti upravené v § 3 odst. 1 písm. q) bodu 4. téhož zákona, a skutkovou podstatou přestupku podle § 17 odst. 2 písm. f) zákona o potravinách, kterým je postihováno porušení povinnosti upravené v § 10 odst. 1 téhož zákona. Přestupku podle § 17 odst. 1 písm. r) by se žalobkyně mohla dopustit jen tehdy, pokud by předmětný mák nejprve uvedla na trh jako potravinu a následně jej navzdory zjištění, že neodpovídá požadavkům na jakost, nevyřadila z dalšího uvádění na trh. Správní orgány zcela mlčí ohledně toho, jak žalobkyně zareagovala na zjištění, že tento mák neodpovídá požadavkům na jakost stanoveným prováděcím právním předpisem. Nemohla tak být naplněna posledně citovaná skutková podstata přestupku.

6. Další pochybení dle žalobkyně spočívalo v tom, že nalézací správní orgán odmítl její důkazní návrhy jako nekonkrétní, čímž zatížil řízení vadou, která vedla k nesprávnému rozhodnutí ve věci. Není totiž její povinností tvrdit jinou verzi skutkového stavu, ale postačí, pokud úspěšně zpochybní pravdivost důkazních prostředků použitých proti ní. S ohledem na skutečnost, že jediným podkladem, o který správní orgány opírají svůj závěr, je protokol o kontrole, a žalobkyně v rámci svých důkazních návrhů výslovně uvedla, že je činí za účelem zpochybnění jeho obsahu, bylo povinností správních orgánů tyto protidůkazy provést.
7. Konečně žalobkyně namítala, že správní orgány nezohlednily důkaz v podobě protokolu o zkouškách ML: 113/23, číslo tisku: 71/23 vystaveného Metrologickou a zkušební laboratoří VŠCHT, který prokazoval splnění požadavků na jakost makových semen. Prvoinstanční správní orgán odmítl tento důkaz s odkazem na § 16 odst. 7 zákona o potravinách, který stanoví 30denní lhůtu pro předložení výsledku druhého odborného stanoviska. Žalobkyně namítala, že taková lhůta je v rozporu s přímo aplikovatelným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/625 ze dne 15. 3. 2017 (dále jen „nařízení č. 2017/625“), které žádné omezení pro druhé odborné stanovisko nestanoví, a proto jej nelze na vnitrostátní úrovni svévolně omezit. Dále žalobkyně argumentovala, že stanovení této prekluzivní lhůty slouží spíše k omezení práv kontrolovaných subjektů než k dosažení legitimního cíle, což je zřejmé i z toho, že samotným správním orgánům oznámení výsledků testů trvalo více než 60 dní. V důsledku toho je aplikace § 16 odst. 7 zákona o potravinách nepřijatelná i z hlediska testu proporcionality. Žalobkyně rovněž namítá, že i kdyby bylo toto ustanovení aplikovatelné, správní orgány byly povinny přihlédnout k protokolu o zkouškách v části týkající se splnění požadavků Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. 12. 2006 (dále jen „nařízení č. 1881/2006“) na jakost makových semen uváděných na trh, neboť kontrolní orgán takovou zkoušku vůbec neprovedl. Vzhledem k tomu, že žalovaná tuto svou povinnost nesplnila, zatížila řízení vadou, která vedla k nesprávnému rozhodnutí ve věci.
8. Žalobkyně následně navrhla důkaz výslechem Ing. M. H., inspektorky Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Olomouci, která sepsala Doklad o provedených kontrolních úkonech č. X ze dne 10. 11. 2022 a protokol o kontrole, za účelem zpochybnění pravdivosti obsahu těchto listin.

Vyjádření žalované

9. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Odkázala přitom na svou argumentaci v napadeném rozhodnutí, kde se s obsahově shodnými odvolacími námitkami vypořádala.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Zdůraznila, že předmětný mák byl skladován za účelem prodeje, což je považováno za uvedení na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení č. 178/2002“), a že za neprodlené vyřazení potravin z uvádění na trh rozhodně nelze považovat její vyřazení až po seznámení se s nevyhovujícím výsledkem rozboru provedenými kontrolními orgány. K tomuto vyřazení by měla žalobkyně přistoupit sama na základě své vlastní iniciativy. Žalovaná odmítla námitky žalobkyně týkající se nesprávného postupu správních orgánů a neprovedení navržených důkazů, protože důkazní návrhy byly nekonkrétní a nijak z nich nevyplývalo, jakým způsobem mohou zpochybnit závěry nalézacího správního orgánu.

Jednání soudu

10. U jednání dne 22. 7. 2025 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně dále poukázala na to, že požadavky na kvalitu máku stanovují dvě normy, jednak vyhláška č. 329/1997 Sb. a dále nařízení č. 1881/2006. Žalovaná přitom zaměřila kontrolu pouze na splnění požadavků z hlediska české vyhlášky, aniž by se zabývala požadavky uvedeného evropského nařízení. Výsledek rozboru, který si nechala zpracovat sama žalobkyně z hlediska splnění požadavků nařízení proto není tzv. druhým odborným stanoviskem, nýbrž důkazem prokazujícím splnění nařízením stanovených požadavků. Pokud tedy mák splňoval alespoň část stanovených požadavků, pak se žalobkyně nemohla dopustit předmětného přestupku. Žalobkyně dále zdůraznila, že naplnění definice uvádění na trh je podmíněno účelem prodeje. V protokolu o kontrole je přitom až v samotném závěru bez dalšího konstatováno, že mák byl skladován za účelem dalšího prodeje, aniž by tomu předcházelo jakékoliv skutkové zjištění. Rovněž vyhláška č. 329/1997 Sb. hovoří o použití v potravinářství. Žalobkyně trvala na tom, že za situace, kdy mák pouze ležel v jejím skladu na paletách, nelze hovořit o jeho použití v potravinářství.

III. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dle podané žaloby a v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

K pojmu „uvádění na trh“

12. Žalobkyně předně namítala, že mák nikdy neuvedla na trh jako potravinu, protože se nemohla dopustit skutku, z něhož byla uznána vinnou. Rozporovala přitom výklad pojmu „uvádění na trh“, pod který dle jejího tvrzení nelze podřadit pouhý nákup určitého zboží a jeho uskladnění.
13. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobkyně předmětné zboží zakoupila dne 21. 9. 2022 od slovenského dodavatele a dále jej skladovala ve svých skladových prostorech (Nákupní příjemky č. X, faktura č. X, dodací list č. X). Z Dokladu o provedených kontrolních úkonech č. X ze dne 10. 11. 2022 a z protokolu o kontrole pak vyplývá, že žalobkyně předmětný mák skladovala ve velkoobjemových baleních – big bag vacích, bez jakéhokoli označení. Dle protokolu o kontrole byl předmětný mák označen informací „pozastaveno“ až po vydání Opatření č. X dne 4. 1. 2023 (dále jen „opatření“).

14. Žalovaná se shodnou námitkou zabývala v napadeném rozhodnutí na str. 10-11, přičemž při posuzování, zda byl předmětný mák potravinou, vycházela z definice potraviny uvedené v nařízení č. 178/2002 vycházející z důvodného předpokladu, že potravinu bude člověk konzumovat. K důvodnému předpokladu, že mák bude konzumován člověkem, pak žalovanou vedlo v nyní projednávané věci několik faktorů. Prvním bylo oznámení samotné žalobkyně, dále skutečnost, že inspektoři nalézacího správního orgánu u žalobkyně opakovaně prováděli kontroly zaměřené na tento mák jako na potravinu, přičemž žalobkyně proti tomuto označení v žádném okamžiku neprotestovala. Kromě toho byla žalobkyně vyzvána k poskytnutí součinnosti v souvislosti s uvedením máku na trh. Skutečnost, že až v odvolacím řízení žalobkyně tvrdila, že mák potravinou nebyl, považovala žalovaná za účelové, neboť tento argument neuplatnila v žádné dřívější fázi řízení. Vzhledem k absenci konkrétních okolností, které by podporovaly tvrzení žalobkyně, dospěla žalovaná k závěru, že v době kontroly existoval důvodný předpoklad, že mák bude konzumován, a tedy že musí splňovat právní požadavky kladené na potraviny. S uvedenými závěry se krajský soud ztotožňuje a dále k námitce žalobkyně dodává následující.
15. Článek 2 nařízení č. 178/2002 definuje pojem „potravina“ a upravuje postupy týkající se bezpečnosti potravin. Za potravinu se považuje jakákoli látka nebo výrobek, ať už zpracovaný, částečně zpracovaný či nezpracovaný, který je určen ke konzumaci člověkem nebo u něhož lze důvodně předpokládat, že člověkem bude konzumován, přičemž pro závěr, zda byl předmětný mák v době svého skladování potravinou, postačí existence důvodného předpokladu, že bude určen ke konzumaci. Pokud tedy žalobkyně sama oznámila nalézacímu správnímu orgánu plánovaný dovoz máku ze Slovenska, přičemž tato povinnost se stanovuje pouze pro provozovatele potravinářských podniků a pro zde vyjmenované potraviny ve smyslu § 2 vyhlášky č. 172/2015 Sb., o informační povinnosti příjemce potravin v místě určení, bylo zcela důvodné předpokládat, že mák bude konzumován jako potravina. Žádný jiný důvod uskutečnění oznámení žalobkyní nebyl v řízení předestřen a ani nevyplývá z listin založených ve správním spise.
16. Dále je třeba upozornit na samotné jednání žalobkyně, které předcházelo kontrole uskutečněné dne 10. 11. 2022. Tato k žádosti nalézacího správního orgánu ze dne 26. 8. 2022, která se týkala požadavků na součinnost ve smyslu § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), aby žalobkyně zaslala na adresu správního orgánu prvního stupně *neprodleně po uvedení na trh máku z dovozu od P. Š. (šarže X a X), nejpozději však do 3 pracovních dnů informaci, v jakém množství a jakému odběrateli byl tento mák dodán, případně neprodleně sdělit informaci, pokud by byl mák vrácen dodavateli P. Š. na Slovensko,* odpověděla e-mailem ze dne 22. 9. 2022, kde uvedla celkovou váhu očištěného a nakoupeného máku, k čemuž připojila také vážní list č. X. Postupovala tedy ve smyslu předpokládané součinnosti a hned následující den po uskladnění předmětného máku informovala nalézací správní orgán. Ze správního spisu také vyplývá, že tento postup byl žalobkyní znám, neboť k němu docházelo již před posuzovaným obdobím, kdy vždy informovala nalézací správní orgán o nakoupeném máku a jeho množství.
17. Lze tak sice přisvědčit žalobkyni, že ze strany slovenského dodavatele nebyl předmětný mák deklarován jako potravina, tato skutečnost však nemá relevantního významu. Zásadním zůstává, že na základě uvedených skutečností bylo na místě důvodně předpokládat, že mák bude určen pro konzumaci člověkem, čímž naplnil výše uvedenou definici pojmu potravina.

18. Dle čl. 3 bodu 8 nařízení č. 178/2002 se dále pojmem "uváděním na trh" rozumí držení potravin nebo krmiv za účelem prodeje, včetně nabízení k prodeji nebo jakékoli jiné formy převodu, zdarma nebo za úplat, jakož i prodej, distribuce a další formy převodu jako takové.
19. Z uvedené definice vyplývá, že uváděním na trh se rozumí prakticky jakékoliv držení potravin za účelem prodeje. I pouhé skladování máku (umístění big bagů ve skladovacích prostorech žalobkyně) tak bylo jeho uváděním na trh, bylo-li činěno za účelem prodeje. Právě závěr o tom, zda byl mák skladován za účelem dalšího prodeje pak byl předmětem sporu mezi účastníky. Je pravdou, že žalovaná se touto otázkou explicitně nezabývala. Za situace, kdy žalobkyně tento závěr ve správním řízení, a to ani v podaném odvolání nenamítala (rozporovala naplnění definice potravin), neshledává v tom krajský soud pochybení, neboť má za to, že dotčený závěr byl učiněn implicitně.
20. Krajský soud má za to, že v závěru o naplnění definice pojmu potravina je již implicitně obsažen předpoklad o jejím držení (či jakékoliv jiné dispozici s ní) za účelem prodeje. V intencích nyní projednávané věci pak byl tento předpoklad naplněn na základě následujících dílčích skutečností. Předně je třeba poukázat na to, že žalobkyně je akciovou společností, obchodní korporací, podnikající za účelem dosažení zisku. Dále pak i rovněž v této souvislosti soud opět poukazuje na splnění informační povinnosti ze strany žalobkyně v souladu s vyhláškou č. 172/2015 Sb. vztahující se na dovezené potraviny. Jako další podstatná okolnost pak přistupuje skutečnost, že předmětný mák nebyl skladován odděleně a nebyl ani žádným způsobem označen tak, aby bylo zřejmé, že se nejedná o potravinu určenou k dalšímu prodeji. Soud rovněž opakovaně poukazuje i na skutečnost, že v průběhu kontroly ani celého správního řízení žalobkyně nenamítala, že by předmětný mák neskladovala za účelem jeho dalšího prodeje, nýbrž za účelem jiným. Pokud pak žalobkyně u ústního jednání soudu předestřela své dosavadní zkušenosti s přístupem kontrolorů ohledně zanášení připomínek k obsahu protokolu, jednak tím nepřímo potvrdila, že v průběhu nyní posuzovaného řízení námitky proti kontrolnímu protokolu nevznášela, jednak tyto skutečnosti zůstaly toliko v rovině jejího tvrzení.
21. Na základě všech výše uvedených skutečností pak krajský soud dospěl k závěru, že tyto naplňují předpoklad skladování máku za účelem jeho dalšího prodeje, pročez má soud tento závěr za dostatečně odůvodněný. Po kontrolních orgánech nelze vzhledem k jejich pozici a z ní vyplývající důkazní nouze požadovat v každém případě prokázání účelu dalšího prodeje u skladované potravin s dostatečnou jistotou. Naopak krajský soud má za to, že vzhledem k přísnému nastavení legislativní regulace potravinového práva, jehož účelem je zabránit vypuštění nevyhovujících potravin do oběhu ke konečným spotřebitelům, postačí vyplývá-li závěr o účelu dalšího prodeje takové potravin i výše předestřeným implicitním způsobem ze souboru dílčích nepřímých skutečností. Je to naopak kontrolovaná osoba (provozovatel potravinářského podniku), který musí jiný účel skladování takové potravin v řízení prokázat. Žalobkyně sice jiné možné účely skladování dotčeného máku tvrdila, avšak žádné z těchto tvrzení soudu neprokázala.

Protokol o kontrole a předcházející doklady

22. Další námitka žalobkyně souvisí s námitkou vypořádanou výše a lze ji obecně uvést jako nesouhlas se závěry v protokole o kontrole a jemu předcházejících dokladech, které jsou dle ní v rovině pouhých tvrzení učiněných správním orgánem, nevycházejících z konkrétních podkladů, pročez jsou nepřezkoumatelné.

23. I s obdobnou námitkou se vypořádala žalovaná v napadeném rozhodnutí na str. 7-8, kde odkázala na recentní judikaturu NSS a s jejímiž závěry taktéž krajský soud souhlasí a na tyto odkazuje. Pro úplnost pak krajský soud nejprve v obecné rovině konstatuje, že závěry obsažené v protokolu o kontrole lze obecně považovat za správné a odpovídající skutečnému stavu věci, pokud není prokázán opak a tyto závěry nejsou relevantním způsobem zpochybněny. Protokol o kontrole je veřejnou listinou (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2017, č. j. 7 As 146/2016–29). Přestože žalobkyně nemá povinnost předkládat vlastní tvrzení ohledně skutkového stavu, jakýkoli jí předložený protidůkaz musí mít dostatečnou důkazní hodnotu, aby byl způsobilý vyvolat důvodné pochybnosti o správnosti zjištění uvedených v protokolu. Žalobkyně, coby obviněná, tedy musí nejen tvrdit, že obsah protokolu neodpovídá skutečnosti, ale zároveň dostatečně doložit pravdivost svých tvrzení. Protokol o kontrole tak představuje zásadní důkaz pro posouzení, zda došlo ke spáchání přestupku. Jeho věrohodnost sice může být zpochybněna, avšak k tomu nestačí pouze obecná a nepodložená tvrzení. Žalobkyně ve své žalobě nepředložila žádnou přesvědčivou argumentaci ani věrohodnou skutkovou verzi událostí, která by zjištění uvedená v protokolu vyvracela (rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2021, č. j. 6 As 227/2020-53).
24. Nelze přehlédnout, že námitka žalobkyně směřuje tolik do jednoho důkazu, který posuzuje izolovaně, avšak jak rozhodnutí nalézacího správního orgánu, tak rozhodnutí napadené žalobou, své závěry opírá o veškeré výše zmíněné důkazy posuzované zvlášť a v jejich vzájemné souvislosti (viz napadené rozhodnutí str. 10-11).
25. Konkrétně pak lze uzavřít, že jakkoliv se v protokole o kontrole objevuje závěr o tom, že žalobkyně předmětný mák uváděla na trh (skladovala jej za účelem prodeje), nejedná se o závěr nepřezkoumatelný. V době kontroly tomuto závěru předcházela celá řada výše uvedených skutečností (oznamovací povinnost žalobkyně, její splnění výzvy k součinnosti, pořízená fotodokumentace, z níž bylo zřejmé, že mák není skladován odděleně ani speciálně označen, atd.) a rovněž v samotém protokolu je uveden výčet všech podkladů, z nichž bylo při kontrole vycházeno a na základě kterých byl učiněn namítaný závěr o uvádění máku jako potravinu na trh. Rozhodným však zůstává, že protokol o kontrole slouží primárně jako důkazní prostředek k získání skutkových zjištění. Závěry o tom, zda byl dotčený mák potravinou a zda byl uváděn na trh, nejsou závěry skutkovými, nýbrž právními. Uvedené právní závěry, na nichž stojí právní posouzení nyní projednávané věci, pak byly učiněny správními orgány v napadených rozhodnutích, v nichž bylo jasně odůvodněno, na základě jakých skutečností a podkladů k nim správní orgány dospěly. Jakýkoliv právní závěr obsažený v protokole o kontrole je proto z tohoto důvodu nerozhodný, neboť rozhodnou je pouze právní argumentace uvedená ve správním rozhodnutí, jelikož právní následky působí pouze rozhodnutí, nikoliv protokol o kontrole.

Neprovedené důkazní návrhy

26. Jak krajský soud ověřil ze správního spisu, žalobkyně v předcházejícím řízení navrhovala nařízení ústního jednání za účelem provedení výslechu inspektorky Ing. M. H., která sepsala protokol o kontrole a předcházející kontrolní listiny, a zaměstnance žalobkyně pana Ing. M. K. Své důkazní návrhy odůvodnila tím, že mají zpochybnit protokol o kontrole a jemu předcházející doklady o provedených kontrolních úkonech. Nalézací správní orgán usnesením ze dne 27. 6. 2023 č. j. SZPI/BG810-22/2023 zamítl návrh na nařízení ústního jednání s odůvodněním, že skutkový stav má za dostatečně prokázaný.

Obdobný závěr učinila také žalovaná na str. 8 napadeného rozhodnutí, kde zdůraznila, že správní řízení je ovládáno zásadou písemnosti a že správní orgány mají za úkol zjistit stav věci, který je bez důvodných pochybností. Ke vzniku těchto pochybností však nepostačuje pouhé ničím nepodložené tvrzení, že správní orgány skutečný stav věci nezjistily.

27. Dle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), *nařídí správní orgán ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv*. Uplatní se zde tedy správní uvážení orgánu I. stupně, který musí posoudit, jestli je toto ústní jednání nezbytné k uplatnění práv obviněného. Správní orgán proto musí zvažovat, jaké důkazní prostředky bude třeba provést k zjištění skutkového stavu věci, případně zda má skutkový stav dostatečně prokázán, a není proto nezbytné nařizovat ústní jednání k návrhu obviněného. Správnímu orgánu tak zákon dává fakultativní možnost nařídít ústní jednání, přitom platí, že správní řízení, včetně řízení o přestupcích, je ovládáno principem neveřejnosti a písemnosti (srov. JEMELKA, Luboš. § 80 [Ústní jednání]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 697–698, marg. č. 4.)
28. Krajský soud má ve shodě se správními orgány za to, že účelnost nařízení jednání k výsledku navrhovaných svědků nebyla dána. Správní orgány dostatečným způsobem zjistily skutkový stav popsany výše a závěr žalovaného o nadbytečnosti provedení těchto důkazů byl opodstatněný. V podrobnostech soud odkazuje na vypořádání shodné námítky žalovanou v napadeném rozhodnutí na str. 8, s jejímiž závěry se ztotožňuje. Žalobkyně nikterak nekonkretizovala, jakým způsobem mají navržení svědci zpochybnit závěry protokolu o kontrole a jemu předcházejících listin. Žalobkyně má pravdu potud, že není její povinností prokazovat jiný skutkový stav věci, nýbrž postačí jí zpochybnit skutková zjištění učiněná správním orgánem. Avšak je nesprávný její předpoklad, že za účelem takového zpochybnění jí postačí toliko zcela obecně tvrdit, že navrhuje určité důkazní prostředky „za účelem zpochybnění obsahu listin“. Důkazní návrh musí být ze strany účastníka vždy řádným způsobem odůvodněn v rozsahu, co konkrétně má být navrhovaným důkazním prostředkem prokázáno. Za absence jakéhokoli bližšího tvrzení jak o dle žalobkyně skutečném skutkovém stavu, tak o způsobu, jakým mají navržené důkazní prostředky zpochybnit dosud provedené důkazy, nebylo povinností správních orgánů navržené důkazní prostředky k důkazu provést, neboť jejich návrh byl příliš obecný.
29. Ani v řízení před soudem žalobkyně svůj důkazní návrh nijak blíže neodůvodnila. Soud k provedení navrhovaného důkazu nepřistoupil z důvodu jeho nadbytečnosti. Jednak byl učiněný návrh příliš obecný, přičemž soudu není zřejmé, jakým způsobem by výslech inspektorky mohl zpochybnit obsah protokolu o kontrole. Především je však třeba zdůraznit, že z obsahu podané žaloby je zcela zřejmá její podstata. Žalobkyně nerozporuje samotná skutková zjištění, nerozporuje uskladnění předmětného máku, jeho množství, časový rámec ani zjištěnou kvalitu, nýbrž rozporuje závěr o tom, že mák skladovala jako potravinu a že jej tímto způsobem uvedla na trh. Jak již soud uvedl výše, jedná se o právní závěry, které je oprávněn činit jen správní orgán a následně soud. Provádění dokazování včetně svědeckých výslechů slouží ke zjištění skutkových okolností případu, nikoliv k činění či zpochybňování právních závěrů, to je otázkou právní argumentace. Navrhovaný výslech inspektorky tak nebyl způsobilý ke zpochybnění učiněných právních závěrů. K právním závěrům se žádný svědek vyjadřovat nemůže.

Námítka nesprávné právní kvalifikace skutku

30. Podle § 3 odst. 1 písm. q) bod 4 zákona o potravinách je provozovatel potravinářského podniku povinen neprodleně vyřadit z dalšího uvádění na trh, odděleně umístit a připojit informaci o vyřazení, potraviny neodpovídající požadavkům na jakost stanoveným prováděcím právním předpisem nebo deklarovaným výrobcem.
31. Podle § 17 odst. 1 písm. r) téhož zákona se provozovatel potravinářského podniku dopustí přestupku tím, že nevyřadí z dalšího uvádění na trh potraviny nebo odděleně neumístí nebo nepřipojí informaci o vyřazení potravin podle § 3 odst. 1 písm. q) bodů 3 až 5.
32. Podle § 17 odst. 2 písm. f) téhož zákona se provozovatel potravinářského podniku dále dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uvádět na trh potraviny podle § 10 odst. 1.
33. Podle § 10 odst. 1 téhož zákona je na trh zakázáno uvádět potraviny a) klamavě označené nebo nabízené ke spotřebě klamavým způsobem, b) s prošlým datem použitelnosti, c) neznámého původu, d) překračující nejvyšší přípustné úrovně kontaminace radionuklidy stanovené v souladu s atomovým zákonem, e) ozářené v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, f) obsahující látky v rozporu s požadavky na složení doplňků stravy nebo látky zakázané při výrobě potravin podle vyhlášky o doplňcích stravy a složení potravin, g) zdánlivě totožné s potravinou uváděnou na trh v jiných členských státech Evropské unie, ačkoliv potravina uváděná na trh v České republice má podstatně odlišné složení nebo vlastnosti, pokud to není odůvodněno oprávněnými a objektivními skutečnostmi a pokud není potravina opatřena snadno přístupnou a dostatečnou informací o tomto odlišném složení nebo vlastnostech, a h) obsahující psychomodulační látky nebo zařazené psychoaktivní látky podle zákona o návykových látkách.
34. Také s touto námitkou se žalovaná přiléhavě a věcně správně vypořádala v napadeném rozhodnutí na str. 6, kde uvedla, že ustanovení citovaná žalobkyní vymezují dvě odlišné skutkové podstaty přestupků. Za přestupek podle § 17 odst. 2 písm. f) zákona o potravinách může být uložena pokuta až 50 milionů Kč, zatímco u přestupku dle § 17 odst. 1 písm. r) téhož zákona je horní hranice pokuty 10 milionů Kč. Tento rozdíl reflektuje rozdílnou závažnost jednání. Porušení § 10 odst. 1 zákona o potravinách je obecně považováno za závažnější než přestupek, který je žalobkyní vytýkán. To však neznamená, že žalobkyně nebyla povinna okamžitě stáhnout z trhu i potraviny s nižším rizikem. Uváděním potraviny na trh se rozumí i její skladování za účelem prodeje, což bylo v tomto případě splněno. Je pak pravdou, že k naplnění skutkové podstaty přestupku je třeba, aby nevyhovující potravina byla uvedena na trh a následně nevyřazena z oběhu. Jak však vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně (a jak bylo dovozeno výše), žalobkyně předmětný mák na trh uvedla formou skladování k dalšímu prodeji a v tomto jednání pokračovala, přestože mák nesplňoval požadavky na jakost. Skutková podstata přestupku dle § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách tak byla naplněna.
35. Krajský soud s argumentací žalovaného souhlasí a k námitce žalobkyně dále dodává, že nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně sama mák zpracovala a čistila. Měla sama ověřit, zda splňuje požadované jakostní parametry pro potraviny, nebo zda by měl být určen pro nepotravinářské účely. V tomto směru byla žalobkyně pasivní, když jej nikterak neoddělila od potravinového máku a ani jej neoznačila tak, aby bylo zřejmé, že není určen k potravinářskému využití. Její pasivita pak musí jít k její tíži (shodně rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 1. 2022, č. j. 51 A 30/2020-30). Ve vztahu

k úmyslu žalobkyně uvádět mák na trh jako potravinu se soud již vyjádřil výše. Jakékoliv rozlišování mezi „prvotním“ a „dalším“ uváděním na trh pak dle názoru soudu není na místě, jelikož skutková podstata § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách hovoří o *nevyřazení potravin z dalšího uvádění na trh*. Pakliže žalobkyně mák na trh uvedla, v tomto pokračovala (neoddělila jej ve skladu dostatečným způsobem) a nevyřadila jej z vlastního popudu, pak naplnila uvedenou skutkovou podstatu.

36. Je třeba také upozornit na rozdílnost hypotéz obou citovaných přestupků. Podstatou naplnění přestupku podle § 17 odst. 1 písm. r) potravinového zákona je situace, kdy provozovatel potravinářského podniku nevyřadí z trhu potravinu, která nesplňuje požadavky stanovené právními předpisy v širším slova smyslu. Hypotéza § 17 odst. 2 písm. f) potravinového zákona se týká situace, kdy provozovatel již aktivně uvede na trh potravinu například tím, že jí prodává, nabízí ji k prodeji či jiným způsobem k převodu a distribuci (srov. FORMAN, J. *Zákon o potravinách a tabákových výrobcích. Praktický komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-3-6]. ASPI_ID KO110_1997CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.). Právě k aktivní distribuci žalobkyní v dané situace nedošlo včasným zásahem správního orgánu I. stupně, který zakázal uvádět předmětný mák na trh vydaným opatřením.
37. Žalobkyně pak svou argumentací přehlíží, že odpovědnost právnických osob za přestupky je dle přestupkového zákona koncipována jako objektivní. Jedná se o odpovědnost za protiprávní jednání bez stanovení podmínky zavinění, a proto jde o odpovědnost za výsledek. Uvedené odpovědnosti se přitom lze zprostit pouze tak, že právnická osoba v souladu s § 21 odst. 1 přestupkového zákona prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Pouze unesení důkazního břemene stran vynaložení zmiňovaného úsilí umožňuje zproštění objektivní odpovědnosti, tj. liberaci (doktrínou někdy označovanou též jako exonerace). Liberační důvod, ve smyslu vynaložení veškerého úsilí, které by bylo možno požadovat, aby přestupku bylo zabráněno, představuje výjimku ze zásady objektivní odpovědnosti, a proto se uplatní pouze ve výjimečných a opodstatněných případech (k uvedenému např. rozsudek NSS ze dne 6. 4. 2017, č. j. 3 As 95/2016–64).
38. Žádné liberační důvody v daném případě nebyly prokázány, přičemž za řádné a okamžité stažení máku z trhu nelze považovat až situaci, kdy došlo k vyřazení na základě zásahu kontrolního orgánu. Bylo tak zcela na žalobkyni, aby si nastavila vlastní kontrolní mechanismy ať už tím, že bude mít ověření jakosti dodávaného máku ošetřeno smluvně přímo s dodavatelem, či vlastním kontrolním mechanismem. Pokud tedy žalobkyně nakupuje v zahraničí osivo máku, které následně sama upravuje tak, aby jej mohla použít jako potravinářský mák, musí vynaložit nezbytně nutné úsilí k tomu, aby tak činila v souladu s příslušnými normami, včetně norem týkajících se minimální požadované jakosti (shodně s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 1. 2022, č. j. 51 A 30/2020-30, bod 37).
39. Z výše uvedených důvodů tak žalovaná správně dovodila, že žalobkyně mák jako potravinu uvedla na trh a nevyřadila ji z oběhu, přestože si měla být vědoma její nevyhovující kvality, čímž naplnila skutkovou podstatu § 17 odst. 1 písm. r) potravinového zákona. Jakékoliv její jednání následující až po sdělení výsledku kontroly správním orgánem je z uvedených důvodů irelevantní.

Nezohlednění protokolu o zkouškách ML: 113/23, číslo tisku: 71/23

40. Konečně žalobkyně namítala, že správní orgány nezohlednily důkaz v podobě protokolu o zkouškách ML: X, číslo tisku: X vystaveného Metrologickou a zkušební laboratoří VŠCHT, který prokazoval splnění požadavků na jakost makových semen.
41. Podle § 16 odst. 7 zákona o potravinách *pokud kontrolovaná osoba požádá o vzorek pro druhé odborné stanovisko a jsou splněny podmínky podle čl. 35 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, orgán dozoru připraví kontrolní vzorek tak, že jej rozdělí na vzorek nebo vzorky pro úřední kontrolu a vzorek pro druhé odborné stanovisko. Zkoušení vzorku pro druhé odborné stanovisko lze provést pouze v laboratořích určených příslušným orgánem dozoru podle čl. 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. K výsledku zkoušky vzorku pro druhé odborné stanovisko orgán dozoru přihlíží pouze tehdy, pokud a) byl předložen orgánu dozoru do 30 dnů ode dne sdělení výsledku zkoušky vzorku určeného pro úřední kontrolu kontrolované osobě, b) bylo při nakládání s ním a při jeho rozboru postupováno v souladu s právními předpisy, s využitím rovnocenných metod zkoušení vhodných pro zamýšlený účel a c) orgán dozoru posoudí výsledek zkoušky vzorku pro druhé odborné stanovisko jako vyhovující.*
42. Brojila-li žalobkyně proti tomu, že 30denní lhůta pro předložení výsledku druhého odborného stanoviska je v rozporu s přímo aplikovatelným nařízením č. 2017/625, které žádné omezení nestanoví, nelze jí přisvědčit. S žalobkyní lze souhlasit potud, že nařízení EU je obecně závazným a přímo aplikovatelným předpisem, který má přednost před vnitrostátním právem členských států. Aplikací přednost však bude namísto v případech, kdy dojde ke kolizi s vnitrostátní úpravou ať už výslovně stanovenou daným nařízením, nebo dovozenou z jejího smyslu a účelu. O uvedenou situaci však v posuzované právní otázce nejde.
43. Předmětné nařízení konkrétně ve svém čl. 35 stanovuje právo kontrolovaných osob na druhé odborné stanovisko, činí tak však v obecném rámci bez jakýchkoliv dalších podrobností. Byť předmětné nařízení ve vztahu k právu na druhé odborné stanovisko výslovně nezmocňuje členské státy k přijetí vnitrostátních prováděcích opatření, současně takový postup ani nezakazuje. Jak přitom vyplývá z judikatury Soudního dvora EU, členské státy mohou přijmout vnitrostátní prováděcí opatření k nařízení i tehdy, pokud je k tomu nařízení výslovně nezmocňuje (rozsudek Soudního dvora EU ze dne 12. 4. 2018, *Komise proti Dánsku*, C-541/16). I bez výslovného zmocnění tak český právní předpis, konkrétně zákon o potravinách, mohl právo na druhé odborné stanovisko vyplývající z evropského nařízení omezit stanovením dalších požadavků. Zákon o potravinách tak učinil ve svém ustanovení § 16 odst. 7 mj. stanovením lhůty pro předložení výsledku zkoušky vzorku pro druhé odborné stanovisko v rozsahu 30 dnů ode dne sdělení výsledku zkoušky vzorku určeného pro úřední kontrolu kontrolované osobě.
44. Prostor pro omezení unijního práva pro členské státy pochopitelně není bezbřehý a je nezbytné, aby při stanovení omezujících opatření členské státy respektovaly zásady vyplývající z judikatury Soudního dvora EU. V případě omezujících opatření v podobě stanovení vnitrostátních lhůt soudní dvůr aplikuje zásadu rovnocennosti a především zásadu účinnosti. Stanovení podmínek pro uplatnění unijního práva v podobě zakotvení přiměřené vnitrostátní lhůty k jeho uplatnění je tak možné za předpokladu, že tato podmínka není na jedné straně méně příznivá než ta, která se týká obdobných řízení na základě vnitrostátního práva (zásada rovnocennosti), a že na druhé straně v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje výkon práv přiznaných právním řádem EU (zásada účinnosti/efektivity). Uvedený závěr vyplývá např. z rozsudků Soudního dvora

EU ze dne 17. 6. 2004, *Recheio – Cash&Carry*, C-30/02; ze dne 12. 2. 2008, *Kemper*, C-2/06; či ze dne 15. 4. 2010, *Barth*, C-542/08. Posouzení přiměřenosti stanovené lhůty je pak vysoce kontextuální otázkou, pro niž nejsou judikaturou formulována obecná pravidla, nýbrž je zkoumán konkrétní dopad daného opatření v konkrétní věci. Podstatným z uvedené judikatury je však závěr, že unijní právo nebrání existenci různě dlouhých i různě konstruovaných lhůt v jednotlivých členských státech za současného zachování uvedených zásad.

45. V kontextu nyní projednávané věci je pak pro posouzení věci rozhodné, jak krajský soud ověřil ze správního spisu, že odběr vzorku dotčeného máku na stanovení obsahu morfinových alkaloidů byl proveden dne 10. 11. 2022 za současného poučení žalobkyně o jejím právu na odběr vzorku pro druhé odborné stanovisko, čehož žalobkyně využila a téhož dne byl odebrán rovněž tento vzorek, zapečetěn a ponechán v provozovně kontrolované osoby. S výsledky laboratorních rozborů, dle kterých posuzovaný mák nevyhovoval limitu na maximální obsah morfinových alkaloidů, byla žalobkyně seznámena při kontrole dne 4. 1. 2023. Teprve dne 19. 5. 2023 pak žalobkyně předložila správnímu orgánu I. stupně výsledek druhého odborného posouzení, a sice Protokol o zkouškách ML: 113/23, číslo tisku: 71/23 vyhotovený Metrologickou a zkušební laboratoří VŠCHT Praha. Z něj se však podává, že k příjmu vzorků laboratoří došlo dne 30. 1. 2023, přičemž zkouška byla provedena v období od 30. 1. 2023 do 9. 2. 2023, s tím, že protokol o zkouškách byl vystaven téhož dne (9. 2. 2023).
46. Z uvedených údajů vyplývá, že provedení druhého odborného stanoviska trvalo deset dnů. Žalobkyně tak se svou argumentací o nepřiměřeném omezení kontrolovaných subjektů nemůže být úspěšná. Zákonem o potravinách stanovená 30denní lhůta k předložení druhého odborného stanoviska je dle výše uvedených údajů dodržitelná (v nyní projednávaném případě dokonce s 20denní rezervou). Skutečnost, že druhé odborné posouzení žalobkyně předložila až po uplynutí zákonem stanovené lhůty jde zcela k její tíži. Žalobkyně měla odebraný vzorek pro druhé odborné stanovisko k dispozici již od 10. 11. 2022, nic jí tedy nebránilo zadat druhé odborné posouzení bezprostředně po seznámení s výsledkem kontroly dne 4. 1. 2023. Skutečnost, proč tak žalobkyně neučinila a vzorek zadala k posouzení až dne 30. 1. 2023, jakož i skutečnost, proč výsledek druhého odborného posouzení předložila až 19. 5. 2023, soudu není známa.
47. V návaznosti na výše uvedené závěry judikatury Soudního dvora EU pak krajský soud konstatuje, že stanovení 30denní lhůty pro předložení druhého odborného stanoviska není v rozporu s právem na druhé odborné posouzení garantovaným čl. 35 nařízení č. 2017/625, jelikož vnitrostátní úprava je v souladu s výše vymezenými zásadami rovnocennosti a efektivity, neboť neznemožňuje ani nadměrně neztěžuje výkon tohoto práva. Pokud jde o přiměřenost stanovené lhůty, tato dle soudu vyplývá již ze samotného zjištění o její dostatečné délce pro účely zpracování druhého odborného stanoviska. Dále pak v této otázce soud souhlasí s žalovanou, že smyslem této lhůty je zajistit právní i analytickou platnost vzorku odebraného pro druhé odborné stanovisko a minimalizovat možnost manipulace se vzorky či výsledky jejich analýz. Stanovení lhůty pro předložení výsledků rozboru brání situacím, kdy by byly výsledky předloženy s velkým časovým odstupem, například až v rámci navazujícího řízení o přestupku. Takový postup není žádoucí, protože by správní a kontrolní orgány nemohly na výsledky včas reagovat, zohlednit je nebo případně provést další analýzy. Na závěru o přiměřenosti stanovené lhůty pak nemůže ničeho změnit ani žalobkyní namítaná skutečnost, že správním orgánům trvalo téměř 60 dnů seznámit žalobkyni s výsledky kontroly, neboť tato skutečnost se práv

žalobkyně nikterak nedotýká, jelikož lhůta 30 dnů počíná běžet teprve až od okamžiku seznámení kontrolované osoby s výsledky kontroly právě z toho důvodu, aby její možnost provedení druhého odborného stanoviska nebyla vázána na lhůtu k provedení kontrolního posouzení ze strany kontrolního orgánu.

48. Konečně nelze přisvědčit žalobkyni ani v námitce, že kontrolní orgán neprovedl zkoušku požadavků nařízení č. 1881/2009 na jakost makových semen uváděných na trh a že v této souvislosti nepřihlédl ke splnění zde stanovených limitů, což vyplývalo z posudku předloženého žalobkyní. Nařízení č. 1881/2006 se na mák modrý vztahuje pouze v omezené míře, a to ve vztahu k obsahu těžkých kovů (olovo, kadmium nebo rtuť) nebo potenciálních mykotoxinů (např. aflatoxiny nebo ochratoxin A). Předmětné nařízení však neobsahuje limity pro morfinové alkaloidy v máku, protože tato regulace ponechána na vnitrostátní regulaci. Takovou regulací je pak vyhláška č. 329/1997 Sb. a její § 12 odst. 4, který stanoví limit obsahu morfinových alkaloidů na 25mg/kg pro použití semen máku v potravinářství. Žalobkyně se tak mýlí, pokud namítá, že bylo v řízení nezbytné provést zkoušku také ve smyslu posledně citovaného nařízení, byla-li kontrola zaměřena právě na obsah morfinových alkaloidů. Je-li žalobkyně postihována za porušení právních předpisů ve vztahu k limitu maximálního množství morfinových alkaloidů v máku, pak je zcela nerozhodná skutečnost, že jiné jakostní požadavky stanovené jiným právním předpisem posuzovaný mák splňuje. Jednoduše řečeno nedostatek určitého požadavku nemůže být zhojen dostatkem požadavku jiného. Argumentace žalobkyně o tom, že splňoval-li předmětný mák alespoň část stanovených požadavků na jakost, nemohla se dopustit dotčeného přestupku, je proto z uvedeného důvodu irelevantní, neboť posuzovaný mák pro nesplnění požadavku na obsah morfinových alkaloidů zkrátka nemohl být v ČR jako potravina využit.
49. Vzhledem k výše uvedenému proto správní orgány nepochybily, pakliže k výsledku posudku předloženého žalobkyní nepřihlédly.

IV. Závěr a náklady řízení

50. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
51. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalované nad rámec její úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 22. července 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu